

толерантності можливий лише за умов кардинальної зміни геополітичної обстановки в Східній Європі. Відновлення територіальної цілісності України, заміна політичного режиму в Білорусі на більш демократичний, припинення російської експансіоністської геополітики щодо східноєвропейських країн, – усе це має створити нові сприятливі умови для міжкультурної комунікації.

Список використаних джерел:

1. Бахов І. С. Міжкультурна комунікація в контексті глобалізаційного діалогу культур. *Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України*. 2012. Вип. 2. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnadps_2012_2_3
2. Шайгородський Ю. Ж. Ціннісний конструкт міжкультурної комунікації. *Український соціум*. 2001. № 1. С. 41–48.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-279-4-49>

Голянич А. В.

*магістрант юридичного факультету,
ПВНЗ «Буковинський університет»
Науковий керівник:*

Селезньова О. М.

*доктор юридичних наук,
завідувач кафедри професійних та спеціальних правових дисциплін,
ПВНЗ «Буковинський університет»*

ЗНАЧЕННЯ ЖУРНАЛІСТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДЛЯ РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ В УКРАЇНІ

Журналіст – ключова особа у системі поширення інформації, й тому він повинен діяти в інтересах суспільства, відшукуючи баланс між загальними та приватними інтересами інших осіб. Журналіст може нести відповідальність у межах чинного законодавства за перевищення своїх прав і невиконання обов'язків.

Журналіст в інформаційних правовідносинах має певні привілеї у здійсненні права на інформацію за рахунок специфіки професійної діяльності та задля забезпечення права на інформацію інших суб'єктів.

Законодавством України врегульовано порядок відрядження журналістів у місця надзвичайних подій та умов їхньої діяльності. Відшкодування, заохочення і пільги журналістам, які виконують

(виконували) службові обов'язки в небезпечних для життя та здоров'я умовах, забезпечують власники (засновники, співзасновники) засобу масової інформації. До журналістів за таких умов прирівнюють кіно- і телеоператорів, режисерів та інших працівників засобів масової інформації. У разі неможливості забезпечення визначених на такі випадки гарантій ЗМІ не мають права відряджати працівників у місця надзвичайних подій без їхньої згоди.

При цьому, працюючи в місцях збройних конфліктів, учинення терористичних актів, при ліквідації небезпечних злочинних груп, журналіст (учасник творчої групи) зобов'язаний дотримуватися вимог щодо нерозголошення планів спеціальних підрозділів, відомостей, що є таємницею слідства, не допускати фактичної пропаганди дій терористів та інших злочинних груп, їхніх вчинків і заяв, спеціально інспірованих для засобів масової інформації, не виступати в ролі арбітра, не втручатися в інцидент, не створювати штучної психологічної напруги у суспільстві.

За порушення цих вимог журналіст (учасник творчої групи) несе відповідальність відповідно до чинного законодавства України.

Важливо акцентувати увагу на тому, що відповідальність за скоєння злочину проти журналіста у зв'язку з виконанням ним професійних обов'язків або перешкодження його службовій діяльності прирівнюється до відповідальності за скоєння таких самих дій проти працівника правоохоронного органу.

Службова діяльність журналіста не може бути підставою для його арешту, затримання, а також вилучення зібраних, опрацьованих, підготовлених ним матеріалів та технічних засобів, якими він користується у своїй роботі.

Втім, відсутність такої ідентифікації не позбавляє журналіста прав, обов'язків та гарантій здійснення журналістської діяльності, передбачених законодавством України.

Законність дій журналістів під час виконання ними професійних обов'язків нерідко оцінюється судами через призму наявності чи відсутності у них редакційного завдання та/або через зміст поставлених перед журналістом завдань. Такий підхід є невиправданим, оскільки штучно обмежує права журналістів, визначені законодавством України. Судова практика показує, що редакційні завдання ставляться судами вище приписів нормативно-правових актів, обмежуючи тим самим права журналістів без будь-яких законних підстав. Жоден нормативно-правовий акт України не містить вимог щодо обов'язковості надання журналістам редакційних завдань, а також не вимагає від журналістів діяти виключно у визначених такими завданнями межах. Відповідно, судові рішення, які обґрунтовують незаконність дій журналістів відсутністю редакційних завдань чи виходом за межі завдань, поставлених перед журналістом у редакційних завданнях, порушують

вимоги ст. 10 Конвенції і ст. 34 Конституції України, оскільки будь-які обмеження права на свободу слова, зокрема прав журналістів, повинні бути засновані виключно на вимогах законів. Крім того, суспільно важливі події, як правило, відбуваються не за розкладом і не відповідно до завдань редакторів.

Отже, підсумовуючи все вищезказане, ми можемо зробити висновок, що значення журналістської діяльності для інформаційного простору є досить високим і глобальним, без даної діяльності сектор надання інформації значно би постраждав.

Список використаних джерел:

1. «Про інформацію» ЗУ від 02.10.1992, № 2657-XII. URL:<https://zakon.rada.gov.ua>
2. «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні» ЗУ від 16.11.1992, № 2782-XII. URL:<https://zakon.rada.gov.ua>
3. «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів» ЗУ від 1997, 540/97 ВР, URL:<https://zakon.rada.gov.ua>

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-279-4-50>

Ємельяненко Г. Д.

*доктор філософських наук,
професор кафедри філософії, історії
та соціально-гуманітарних дисциплін,
ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет»*

Абизова Л. В.

*кандидат філософських наук,
доцент кафедри філософії, історії та
соціально-гуманітарних дисциплін,
ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет»*

РОЛЬ СПОРТУ У ФОРМУВАННІ ДІАЛОГІЧНОСТІ СУЧАСНОГО СВІТУ

М. Мамардашвілі вказував, що серед безлічі катастроф сучасності «головної і часто прихованої від очей розуму є антропологічна катастрофа, що виражається зовсім не в таких барвистих, ефектних явищах, як ймовірний вибух близької надкової або зіткнення Землі з